

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120288569
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120288569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, proti žalovanému Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. X, o zaplatenie 1.700,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 25. augusta 2021, č. k. 2Csp/50/2020-148 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 1.700,- € s príslušenstvom. Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.04.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.700,- € s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1.700,- € od 11.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 05.02.2020 uzavrela Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 a žalovaný Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda, na základe ktorej sa uvedená banka zaviazala dňom 05.02.2010 zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet. Banka sa zaviazala na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania účtu. Žalovaný dňa 13.08.2010 listinou označenou ako "Žiadosť o poskytnutie úveru" číslo žiadosti 0000000000003780066 požiadal právneho predchodcu žalobcu (Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140) o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu vo výške uvedenej v tejto žiadosti. Výška úveru bola v žiadosti uvedená 750,- eur. Z obsahu Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003780066R zo dňa 13.08.2010 súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 13.08.2010, žalovanému banka schválila povolené prečerpanie jeho bežného účtu do výšky úverového limitu 750,- eur s uvedením, že ide o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu. Predmetné oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania je dňa 13.08.2010 podpísané právnym predchodcom žalobcu a dňa 13.08.2010 toto prevzal žalovaný, čo potvrdil podpisom. V Oznámení o zmene úveru povoleného prečerpania poskytnutého k bežnému účtu k žiadosti reg. č. 006110411R zo dňa 16.09.2013 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že s účinnosťou odo dňa 16.09.2013 zvyšuje výšku úverového limitu povoleného prečerpania poskytnutého k jeho bežnému účtu na 1.700,- eur. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu, ako aj z predloženého výpisu z úverového účtu mal súd za preukázané, že žalovaný v období od 08/2010 do 01/2017 čerpal

finančné prostriedky v celkovej výške 45.858,36 eur a v období od 08/2010 do 01/2017 uhradil celkovo sumu 45.422,46 eur. Právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 01.06.2017 žalovanému oznámil, že vyhlásil celý úver dňom 31.05.2017 za splatný a vyzval žalovaného k úhrade celého dlhu. Právne vec súd posúdil podľa § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 až 4, § 44 ods. 1, ods. 2, § 46 ods. 1, ods. 2, § 54a, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1, ods. 2, § 456, § 524 ods. 1, ods. 2, § 879v zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase; § 497, § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka účinného v rozhodnom čase; § 2 písm. a), písm. b), písm. d/, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v rozhodnom čase; článku 8 základných princípov, § 149, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 191 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení. Súd uviedol, že žalovaný písomnou žiadosťou zo dňa 13.08.2010 požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania bežného účtu vo výške 750,- eur. Právny predchodca žalobcu oznámením zo dňa 13.08.2010 oznámil žalovanému, že mu banka schválila povolené prečerpanie jeho bežného účtu do výšky úverového limitu 750,- eur pri úrokovej sadzbe 16,90 % ročne od 13.08.2010. Súd k tomu konštatoval, že žalobca v žalobe síce tvrdil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 13.08.2010 uzatvorená zmluva č. 003780066R, ktorá mala byť zmluvou o úvere, avšak žalobca takúto zmluvu súdu nepredložil. Taktiež v žalobe žalobca neuviedol, aké podstatné náležitosti boli v tejto zmluve dohodnuté a tieto nepreukázal. Z predmetného oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania súd zistil, že ide o jednostranný úkon banky, ktorého obsahom je oznámenie o povolení prečerpania na bežnom účte, ktoré má vychádzať z predchádzajúcej žiadosti žalovaného o poskytnutie takéhoto prečerpania. V predmetnej žiadosti o poskytnutie úveru sa pritom ale nachádza len výška úveru, o ktorý žalovaný žiada, žiadne iné podmienky a náležitosti prípadnej zmluvy tam uvedené nie sú. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré tvoria základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), s ktorým ale druhá zmluvná strana (žalovaný) preukázateľne nevyjadrila súhlas. Samotný podpis žalovaného totiž nepreukazuje jeho súhlas s individuálne dohodnutými zmluvnými podmienkami, ale iba prevzatie oznámenia právneho predchodcu žalobcu tak, ako to vyplýva z obsahu tejto listiny. Podľa názoru súdu doložené oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania je potrebné posúdiť ako návrh na uzatvorenie zmluvy. Účinné prijatie tohto návrhu žalovaným, resp. písomne uzatvorená zmluva súdu predložené neboli. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcom uplatnený titulom uzavretej zmluvy, nie je možné priznať. Nad rámec uvedeného súd doplnil, že žalovaný vstupoval do právneho vzťahu so žalobcom v pozícii spotrebiteľa, keď v predmetnej žiadosti vyplnil údaje ako fyzická osoba nepodnikateľ, pričom v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by finančné prostriedky vo forme úveru žiadal na účely podnikania. V posudzovanom prípade išlo o spotrebiteľský spor. Súd tiež uviedol, že zo zisteného skutkového stavu vyplývalo, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v časovom období od 08/2010 do 01/2017 v celkovej výške 45.858,36 eur. Zároveň žalovaný uhradil veriteľovi celkom sumu 45.422,46 eur. Suma 435,90 eur (45.858,36 eur mínus 45.422,46 eur) predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného (§ 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaný vzniesol voči žalobou uplatnenému nároku námietku premlčania. Súd mal za to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčané. Trojročná objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, teda v čase kedy boli jednotlivé čerpania vykonané (posledné čerpanie žalovaného bolo uskutočnené v januári 2017). Žalobca podal žalobu na súde až dňa 28.04.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Nakoľko bol žalovaný v spore v plnom rozsahu úspešný, súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním súdu, podľa ktorého žalobca v konaní nepredložil podpísanú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.08.2010. Žalobca v konaní predložil súdu žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru reg. č. 003780066R zo dňa 13.08.2010 ako aj oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003780066R zo dňa 13.08.2010. V predmetnej žiadosti žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o povolené prečerpanie vo výške 750,- € na účet č. 4010119417/7500 (vedený na základe Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA zo dňa 05.02.2010). Predmetná žiadosť bola žalovaným datovaná a podpísaná, pričom bola právnomu predchodcovi žalobcu v rovnaký deň doručená cestou tam podpísaného zamestnanca. Žalovaný zároveň v žiadosti uviedol, že súhlasí s Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu a s Všeobecnými obchodnými podmienkami ČSOB, ktoré prevzal, s ktorými sa oboznámil,

súhlasí s nimi a berie na vedomie, že žiadosť a tieto podmienky v prípade akceptovania právnym predchodcom budú súčasťou zmluvy. Toto konanie nebolo počas celého konania sporným. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že nemožno súhlasiť s právnym záverom súdu, že náležitosti v žiadosti uvedené neboli. Oznámením došlo k prijatiu návrhu žalovaného právnym predchodcom žalobcu, za podmienok uvedených v žiadosti o poskytnutie úveru. Vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu došlo navrhovateľovi (žalovanému) dňa 13.08.2010, čo žalovaný potvrdil svojim podpisom. Žalobca mal za to, že k žiadnej zmene náležitostí (uvedených v žiadosti) akceptáciou návrhu nedošlo, na základe čoho akceptáciu nemožno považovať za nový návrh zmluvy. Žalobca bol toho názoru, že ak súdu doručil tak návrh, ako aj akceptáciu návrhu, doložil v konaní písomnú spotrebiteľskú zmluvu. Žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. Napadnuté rozhodnutie súdu podľa názoru žalobcu zároveň vykazuje znaky prílišného formalizmu, ktorý je najvyššími súdnymi autoritami dlhodobo odmietaný. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 357/2016 zo dňa 14.9.2016, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci TORIJA v. Španielsko, č. 18390/91, či uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoCsp/43/2020 zo dňa 27.05.2020. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania účtu. Vychádzal zo zistenia, že žalobca síce tvrdil, že medzi ním a žalovaným bola dňa 13.08.2010 uzatvorená zmluva č. 003780066R, ktorá mala byť zmluvou o úvere, avšak túto v konaní nepredložil. Súd tak vychádzal zo žiadosti o poskytnutie úveru žalovaného zo dňa 13.08.2010, ktorý žiadal o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania bežného účtu vo výške 750,- €, keď táto žiadosť iné údaje neobsahovala a z oznámenia žalobcu zo dňa 13.08.2010 o tom, že žalovanému bolo schválené povolené prečerpanie do výšky úverového limitu 750,- €, ktoré obsahovalo aj iné údaje ako žiadosť o poskytnutie úveru. Súd z tohto dôvodu mal za to, že prijatie návrhu zo zmenami, doplnkami, ktoré tvoria základné náležitosti zmluvy, nemôžu byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy, s ktorou ale žalovaný nevyjadril súhlas. Samotný podpis žalovaného nepreukazuje jeho súhlas s individuálne dohodnutými podmienkami, ale iba prevzatie oznámenia právneho predchodcu žalobcu tak, ako to vyplývalo z obsahu tejto listiny.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

7. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu o zaplatenie istiny 1.700,- eur s príslušenstvom s tým, že ide o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania účtu. Z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003780066R vyplýva, že banka oznamovala žalovanému, že na základe jeho žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 13.08.2010 schválila povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 750,- eur s tým, že ide o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania, pričom v tejto listine bola okrem uvedeného limitu uvedená aj úroková sadzba 16,9 % a sadzba úroku z omeškania vo výške 9 % ročne. Tieto údaje o úrokovej sadzbe a úroku z omeškania neobsahovala žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 13.08.2010, ktorou žalovaný žiadal o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania bežného účtu.

8. Žalobca namietal, že žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, pričom poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. Odvolací súd s takýmto názorom žalobcu súhlasí. Ani súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neuviedol, že spotrebiteľská zmluva musí byť vyhotovená ako jediný dokument. Skutočnosť, že zmluva je obsiahnutá vo viacerých listinách ale nemôže obchádzať kontraktačný mechanizmus vzniku zmluvy tak, ako je tento zakotvený v ustanoveniach § 43 a násl. Občianskeho zákonníka. Pokiaľ návrhom na uzavretie zmluvy bola žiadosť o poskytnutie povoleného prečerpania žalovaného zo dňa 13.08.2010, prijatím návrhu malo byť oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003780066R. Keďže však takéto oznámenie obsahovalo iné údaje ako samotná žiadosť, išlo o nový návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý samotný nemohol byť spotrebiteľskou zmluvou. Ak bolo toto oznámenie podpísané žalovaným, je potrebné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že v tomto prípade nešlo o individuálne dojednané ustanovenia zmluvy, a teda o zmluvu samotnú.

9. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle čl. I. bod 2 obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu právneho predchodcu žalobcu Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“), tvorí zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu žiadosť o povolené prečerpanie, oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania a tieto podmienky. Pokiaľ by teda oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania malo byť samotnou spotrebiteľskou zmluvou, ako naznačuje žalobca v odvolaní s poukazom na to, že žalovaný takýto dokument podpísal, odporovalo by to vyššie uvedeným ustanoveniam obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu o tom, čo takúto zmluvu tvorí. Podpis žalovaného na listine oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania nemožno posúdiť ako jeho prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy, keďže táto skutočnosť z obsahu tejto listiny, ako aj z uvedených obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, nevyplýva.

10. V zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa pre platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomná forma. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nedodrжал zákonné požiadavky pre platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepredložil, preto medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ako uviedol aj súd prvej inštancie. Čerpanie sumy žalovaným bolo preto bezdôvodným obohatením. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a skutočnosť, že k poslednému čerpaniu finančných prostriedkov zo strany žalovaného došlo v januári 2017, súd prvej inštancie správne takýto nárok žalobcu uplatnený žalobou na súde až dňa 28.04.2020 posúdil ako premlčaný.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému vznikli trovy odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).